

Dosarul nr. 2rac-13/2022
2-20032153-01-2rac-14012022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (M. Hanganu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (G. Colev, A. Curdov, Ș. Starciuc)

ÎNCHEIERE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SDS Ekip”, reprezentată de avocatul Vasile Tarnovschi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „SDS Ekip”, intervenient accesoriu Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy Distribution” Societate pe Acțiuni privind încasarea prejudiciului material, împotriva deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a ț ă :

La 05 martie 2020, SA „Moldtelecom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „SDS Ekip” privind încasarea prejudiciului material în mărime de 6 284,50 de lei și a taxei de stat în mărime de 270 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 12 aprilie 2018, în timpul efectuării lucrărilor de forare pentru instalarea pilonilor de electricitate de către lucrătorii SRL „SDS Ekip” la intersecția str. M. Eminescu cu str. Ion Caragiale din or. Leova, au fost deteriorate două cabluri de comunicații electronice de tip TPP 100x2x0,4 și de tip FO 8.

În scopul restabilirii funcționalității cablurilor de comunicații electronice de tip TPP 100x2x0,4 și FO 8, SA „Moldtelecom” a fost nevoită să suporte cheltuieli materiale în sumă totală de 6 284,50 de lei.

Astfel, conform prevederilor art. 17 alin. (2), (4) din Legea comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007, rețelele de comunicații electronice sunt protejate în condițiile legii. Pentru liniile de cablu, elementele de suport ale liniilor de comunicații electronice și instalațiile de comunicații electronice se stabilește o zonă de protecție în formă de fâșii de teren de-a lungul liniilor și instalațiilor de comunicații electronice, a căror lățime este de 2 metri de ambele părți. În zona de protecție a liniilor de cablu, a elementelor de suport ale liniilor de comunicații electronice și a instalațiilor de comunicații electronice, proprietarii

funciari sau alte persoane pot executa lucrări de construcție, terasament, sădire a plantațiilor multianuale ori alte lucrări ce pot cauza daune rețelelor de comunicații electronice numai în baza unui acord cu proprietarul liniilor de cablu, al elementelor de suport ale liniilor sau al instalațiilor de comunicații electronice.

În conformitate cu alin. (6) al art. 17 din Legea comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007, în vederea asigurării integrității liniilor de cablu, comunicației electronice și stabilirii relațiilor între furnizorii de rețele de comunicații electronice cu persoane juridice și fizice din Republica Moldova, au fost aprobate, prin Hotărârea Guvernului nr. 284 din 13.04.2009, regulile privind protecția rețelelor de comunicații electronice și executarea lucrărilor în zonele de protecție și pe traseele liniilor de comunicații electronice.

Așadar, în contextul prevederilor pct. 17, 18 din Hotărârea de Guvern prenotată, pentru executarea tuturor tipurilor de lucrări ce implică lucrări de terasament în zona de protecție a rețelelor de comunicații electronice (cu excepția aratului la o adâncime nu mai mare de 0,3 m) pe terenul ce aparține persoanei fizice sau juridice, beneficiarul (antreprenorul) trebuie să obțină acceptul în scris al furnizorului în gestiunea căruia se află rețeaua de comunicații electronice.

Confirmarea în scris trebuie să fie obținută, de asemenea, pentru executarea lucrărilor de construcție, reparație și a altor lucrări ce se îndeplinesc în zonele de protecție fără proiecte și la îndeplinirea cărora pot fi deteriorate rețelele de comunicații electronice (săparea gropilor, amenajarea coborârilor temporare de pe drumuri, deplasarea sub fire a încărcăturilor, gabaritele cărora sunt egale sau depășesc înălțimea elementelor de suport ale liniilor aeriene de comunicații electronice ș.a.).

Beneficiarul (constructorul) care execută lucrări în zona de protecție a rețelelor de comunicații electronice, cu cel puțin trei zile lucrătoare până la începutul lucrărilor (cu excepția cazurilor de forță majoră), este obligat să cheme reprezentantul furnizorului, în jurisdicția căruia se află rețeaua de comunicații electronice, pentru stabilirea, în baza documentației tehnice și prin puțuri de control, a poziționării precise a cablurilor și altor construcții subterane ale rețelelor de comunicații electronice (punctelor subterane de amplificare și regenerare, a canalizării cu căminele de vizitare, construcțiilor metalice subterane ale prizelor de pământ) și determinarea adâncimii lor de pozare.

Mai mult, potrivit pct. 22 din Regulile privind protecția rețelelor de comunicații electronice și executarea lucrărilor în zonele de protecție și pe traseele liniilor de comunicații electronice, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 284 din 13.04.2009, executanții lucrărilor (maiștri, brigadieri, mașiniști ai mașinilor de terasament, de bătut piloni, de forare și ai altor mecanisme și mașini de construcție), până a începe lucrările în zonele de protecție a rețelelor de comunicații electronice, trebuie să ia cunoștință de amplasarea instalațiilor și traseelor cablurilor subterane ale rețelelor de comunicații electronice, de marcarea lor pe teren și să fie instruiți de către reprezentantul furnizorului privind modalitatea de îndeplinire a lucrărilor de terasament, în mod manual sau mecanizat, pentru a le asigura integritatea.

La cazul dat, din conținutul actului nr. 84 din 12 aprilie 2018 privind constatarea deteriorării cablurilor de comunicații electronice de tip TPP 100x2x0,4 și de tip FO 8 rezultă că, la o distanță de 20 metri de la locul incidentului era amplasată fântâna de canalizare a SA „Moldtelecom” ce avertiza despre existența

rețelelor de comunicații electronice în zona în care lucrătorii SRL „SDS Ekip” efectuau lucrări de forare pentru instalarea pilonilor electrici.

Astfel, SRL „SDS Ekip” urma ca până la începerea lucrărilor de forare să cheme reprezentantul SA „Moldtelecom”, pentru stabilirea, în baza documentației tehnice și prin puțuri de control, a poziționării precise a cablurilor și altor construcții subterane ale rețelelor de comunicații electronice (punctelor subterane de amplificare și regenerare, a canalizării cu căminele de vizitare, construcțiilor metalice subterane ale prizelor de pământ) și determinarea adâncimii lor de pozare, fapt pe care nu l-a făcut.

Reclamantul susține că, SRL „SDS Ekip” nu a întreprins măsuri proprii de asigurare cu respectarea normelor de siguranță și repartizarea responsabilităților specialiștilor lor, pentru realizarea nivelului de protecție a rețelelor de comunicații electronice ale SA „Moldtelecom”.

Mai mult, SA „Moldtelecom” nu a primit răspuns la reclamația expedită în adresa SRL „SDS Ekip” privind restituirea benevolă a prejudiciului în suma totală de 6284,50 de lei, deși a fost primită contra semnătură. La fel, a menționat că, conform documentației de proiect privind reconstrucția și extinderea RTL în perimetrul intersecției str. M. Eminescu cu str. Ion Caragiale din or. Leova, lucrările de poziționare a cablurilor de comunicații electronice deteriorate au fost executate cu acordul în scris a Direcției Electrice Leova.

Prin hotărârea din 05 mai 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” împotriva SRL „SDS Ekip” privind încasarea prejudiciului material, s-a admis integral.

S-a încasat din contul SRL „SDS Ekip” în beneficiul SA „Moldtelecom” prejudiciul material în mărime de 6284,50 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 270 de lei cu titlu de taxă de stat (f.d. 71, 109-114, vol. I).

Prin decizia din 15 octombrie 2020 a Curții de Apel Comrat, s-a admis apelul declarat de SRL „SDS Ekip”, reprezentată de avocatul Vasile Tarnovschi și administratorul SRL „SDS Ekip”, Ion Sarandi.

S-a casat hotărârea din 05 mai 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” împotriva SRL „SDS Ekip” privind încasarea prejudiciului material, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de judecată, în alt complet de judecată (f.d. 157, 158-165, vol.I).

Prin încheierea protocolară din 08 decembrie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, s-a atras în calitate de intervenient accesoriu ÎCS „Premier Energy Distribution” SA (f.d. 177, verso, vol. I).

Prin hotărârea din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” împotriva SRL „SDS Ekip” privind încasarea prejudiciului material.

S-a încasat din contul SRL „SDS Ekip” în beneficiul SA „Moldtelecom” suma de 2 489,72 de lei cu titlu de cheltuieli materiale, suma de 639,04 de lei cu titlu de cheltuieli de transport și suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, pretențiile reclamantului s-au respins ca neîntemeiate.

Prin decizia din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat, s-au respins apelurile declarate de reprezentantul SA „Moldtelecom”, Nicolae Iachimovschi și reprezentantul SRL „SDS Ekip”, avocatul Vasile Tarnovschi.

S-a menținut hotărârea din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul

Central, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” împotriva SRL „SDS Ekip” privind încasarea prejudiciului material.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, efectuarea oricăror tipuri de lucrări în zona de protecție a rețelelor de comunicații electronice, care pot cauza daune rețelelor de comunicații electronice, pot avea loc numai în baza unui acord scris al proprietarului liniilor de cablu sau operatorului administrator al rețelelor în cauză. Astfel, prevederile legale condiționează efectuarea acestor lucrări de prezența reprezentantului furnizorului de rețea pentru a stabili la fața locului amplasarea liniilor de cablu, în scopul întreprinderii măsurilor de protecție a acestora. Or, conform pct. 19 din Regulile privind protecția rețelelor de comunicații electronice și executarea lucrărilor în zonele de protecție și pe traseele liniilor de comunicații electronice, nu se admite executarea lucrărilor de terasament până la marcarea traseului rețelelor de comunicații electronice și sosirea reprezentantului furnizorului. Iar, pct. 23 al aceluiași act normativ interzice expres executarea lucrărilor de terasament în zona de protecție a liniilor comunicațiilor electronice până la sosirea reprezentantului furnizorului.

Instanța de apel a constatat că la caz, SRL „SDS Ekip” nu a prezentat probe care să confirme existența acordului prevăzut de lege la efectuarea lucrărilor vizate, deși pentru executarea legală a lucrărilor în zona de protecție a rețelelor de telecomunicații este necesar acordul scris al proprietarului acestor rețele, care pot fi deteriorate în cadrul efectuării lucrărilor. Astfel, SRL „SDS Ekip” a efectuat lucrări în cadrul cărora au fost deteriorate cablurile de telecomunicații, fără acordul și în absența reprezentantului furnizorului, prejudiciind astfel proprietarul rețelelor SA „Moldtelecom” or, este cert stabilit faptul că SRL „SDS Ekip” nu a asigurat prezența unui reprezentant al întreprinderii responsabile cu exploatarea rețelelor de comunicații electronice în timpul efectuării lucrărilor de instalarea pilonilor de electricitate.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că fapta ilicită a SRL „SDS Ekip” constă în încălcarea normelor de drept care reglementează condițiile și regulile de efectuare a lucrărilor în zona de protecție a rețelelor de comunicații electronice, încălcare ce a avut drept consecință deteriorarea liniilor de cablu, în paguba reclamantului SA „Moldtelecom”.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel a menționat că instanța de judecată corect a stabilit că în apropierea locului de efectuarea lucrărilor vizate a fost instalat semn de avertizare privind rețeaua subterană și, respectiv, pîrîtul înainte de lucrări de forare urma să cheme reprezentantul SA „Moldtelecom”, pentru stabilirea poziționării precise a cablurilor și altor construcții subterane ale rețelelor de comunicații electronice, conducând-se de prevederile pct. 17 și pct. 18 din Regulile privind protecția rețelelor de comunicații electronice și executarea lucrărilor în zonele de protecție și pe traseele liniilor de comunicații electronice.

Instanța de apel a constatat că, SRL „SDS Ekip” poartă răspundere pentru dauna materială adusă reclamantului în urma deteriorării cablurilor de telecomunicații deoarece nu a asigurat respectarea normelor de siguranță și repartizare a responsabilităților specialiștilor lor, pentru realizarea nivelului de protecție a rețelelor de comunicații electronice ale SA „Moldtelecom”. Drept urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond privind încasarea cu titlu de prejudiciu material, din contul pîrîtului SRL „SDS

Ekip” în beneficiul SA „Moldtelecom” suma de 2 489,72 de lei și suma de 639,04 de lei cu titlu de cheltuieli de transport.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a constatat că reclamantul SA „Moldtelecom” este îndreptățit de a pretinde încasarea prejudiciului material cauzat prin acțiunile pârîtului SR. „SDS Ekip” în partea ce ține de valoarea bunurilor deteriorate și valoarea cheltuielilor de transport, suportate de SA „Moldtelecom”. Contestarea și dezacordul apelantului cu proiectele și actele de instalare a acestor rețele electronice nu pot fi puse la baza constatării nevinovăției pârîtului în deteriorarea acestora la data de 12 aprilie 2018.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că prima instanță just a respins cerințele privind încasarea cheltuielilor de salarizare în sumă de 1 666,66 de lei și contribuțiile de asigurări sociale și medicale în sumă de 441,66 de lei, deoarece angajații întreprinderii SA „Moldtelecom” care au participat la lichidarea deranjamentului au activat în cadrul orelor de muncă care sunt prevăzute pentru lucrul normal zilnic, nu pentru lichidarea neregulilor, fiindu-le achitat salariu din contul întreprinderii. Mai mult, angajatorul are obligația legală conform Legii nr. 280 din 15 decembrie 2017 privind fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală.

Instanța de apel a constatat că acțiunile întreprinse de către SA „Moldtelecom” la restabilirea funcționalității cablurilor nu pot fi considerate impozabile, deoarece SA „Moldtelecom” nu a livrat sau prestat careva servicii către SRL „SDS Ekip”. Corespunzător, au fost respinse ca nefondate și cerințele privind încasarea sumei de 1 047,42 de lei cu titlu de taxă pe valoare adăugată, pe motivul că, SA „Moldtelecom” nu a vândut sau prestat careva materiale sau servicii către SRL „SDS Ekip”, pentru care se poate aplica TVA.

La 30 decembrie 2021, SRL „SDS Ekip”, reprezentată de avocatul Vasile Tarnovschi, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond în partea prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu soluțiile instanțelor inferioare, invocând că, instanțele de judecată au încălcat normele de drept material prin neaplicarea art. 1398 din Codul civil, care obligă la reparația prejudiciului doar pentru faptele comise cu vinovăție, iar în prezentul caz nu există vinovăția SRL „SDS Ekip” în deteriorarea cablului de fibră optică a SA „Moldtelecom”, care a fost instalat neautorizat în zona de protecție a rețelelor electrice a ÎCS „Premier Energy” SRL, de existența căruia nu cunoștea și nici nu putea să cunoască proprietarul rețelei de transport a energiei electrice și antreprenorul SRL „SDS Ekip”.

Recurentul consideră că instanța de apel a încălcat drepturile fundamentale ale omului în sensul art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă și art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, sub aspectul nemotivării hotărîrii, în condițiile în care instanța de apel a refuzat să supună unui examen efectiv argumentul decisiv al procesului că SA „Moldtelecom” a instalat neautorizat cablul în locul incidentului și fără informarea ÎCS „Premier Energy” SRL, iar de existența acestui cablu nu se știa și nici nu se putea cunoaște la data executării lucrărilor de schimbare a pilonului sub linia aeriană de transport a energiei electrice, fapt ce

duce la lipsa vinovăției SRL „SDS Ekip” în acțiunea de deteriorare a cablului de fibră optică, prima instanță a lăsat sub tăcere totală acest argument.

Recurentul susține că în prezentul caz, iar instanța de apel a refuzat să supună unui examen efectiv argumentul dat pe motiv că acest aspect nu constituie obiect al litigiului. Or, argumentul în cauză era decisiv pentru rezultatul procesului, iar instanța era obligată să respingă acțiunea înaintată de SA „Moldtelecom” pe motivul lipsei vinovăției pentru deteriorarea cablului ce a fost instalat neautorizat de SA „Moldtelecom” în locul producerii incidentului.

Recurentul a menționat că, fiind instalată rețeaua de energie electrică încă în perioada anului 1986 și care avea zonă de protecție, SA „Moldtelecom” care a instalat ulterior în anul 2004 în acel loc rețeaua de fibră optică, era obligată să ceară acordul ÎCS „Premier Energy” SRL pentru această instalare, respectiv să informeze despre locul exact al instalării rețelei de comunicații electronice.

Rețeaua de comunicații electronice a fost instalată de SA „Moldtelecom” în zona de protecție a rețelelor electrice fără acordul și fără înștiințarea ÎCS „Premier Energy” SRL. Prin urmare, SRL „SDS Ekip” care executa lucrările de schimbare a pilonului sub rețeaua electrică în numele ÎCS „Premier Energy” SRL, nu cunoștea că în acel loc a fost instalată rețea de comunicații electronice, care a fost instalată neautorizat de SA „Moldtelecom”.

Autorizația de construcție nr. 4 din 12 mai 2004, eliberată de Primăria raionului Leova, este eliberată pentru extinderea rețelelor telefonice din or. Leova, str. Independenței, nr. 2, pe când potrivit acțiunii civile și materialelor cauzei, deteriorarea rețelei telefonice a fost efectuată de către SRL „SDS Ekip” la intersecția străzilor M. Eminescu cu Ion Caragiale din or. Leova.

Astfel, documentele prezentate de reclamant privind autorizarea și instalarea rețelei telefonice este pentru un alt loc decât locul în care s-a produs incidentul din 12 aprilie 2018, în plus la materialele cauzei nu sunt prezentate careva probe de coordonare de către SA „Moldtelecom” a locului instalării rețelei telefonice cu administrația Rețelei Electrice Leova, cum ar fi de exemplu un act în formă scrisă efectuat în acest sens.

Recurentul a invocat că, autorizația de construcție nr. 4 din 12 mai 2004 face referire la proiectul lucrărilor nr. 0010395 din 28 iunie 2003, pe când la acțiune au fost anexate copii din proiectul nr. 084-0-RU1-01, iar pe parcursul examinării cauzei au fost prezentate simple copii necertificate din proiectul nr. 084-0-RU2-16.

La 14 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către SRL „SDS Ekip”, reprezentată de avocatul Vasile Tarnovschi, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 108, vol.II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a emis dispozitivul deciziei la 27 octombrie 2021. La data de 14 decembrie 2021, a expediat în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 87, vol. II).

La 16 decembrie 2021, potrivit avizului de recepție nr. DS80015687830AS, SRL „SDS Ekip” a recepționat decizia instanței de apel din 27 octombrie 2021 (f.d. 90, vol.II).

La 17 decembrie 2021, potrivit avizului de recepție nr. DS8005687831AS, de către avocatul Vasile Tarnovschi a fost recepționată decizia instanței de apel din 27

octombrie 2021 (f.d. 89, vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 30 decembrie 2021, astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări

implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „SDS Ekip”, reprezentată de avocatul Vasile Tarnovschi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SDS Ekip”, reprezentată de avocatul Vasile Tarnovschi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh